VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 15. martā *

Lieta T-50/09

Ifemy's Holding GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv H.G. Augustinovskis [*H.-G. Augustinowski*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece –

Dada & Co. Kids Srl, Prato [*Prato*] (Itālija),

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 27. novembra lēmumu lietā R 911/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Ifemy's Holding GmbH* un *Dada & Co. Kids Srl*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] (referents), tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2009. gada 3. februārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 18. maijā,

ņemot vērā 2009. gada 26. jūnija lēmumu, ar kuru atteikts atļaut iesniegt replikas rakstu,

ņemot vērā, ka mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu netika saņemts lietas dalībnieku pieteikums par tiesas sēdes rīkošanu, un tādēļ, uzklausot tiesneša referenta ziņojumu un pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, nolemjot izskatīt prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2006. gada 24. maijā *Dada & Co. Kids Srl* (turpmāk tekstā — "pieteicēja") Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Preču zīme, kuras reģistrācija tika pieprasīta, ir grafiska preču zīme "Dada & Co. kids".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 25. klasē un atbilst šādam aprakstam: "apģērbi, apavi, galvassegas".

4 2006. gada 23. oktobrī Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 2006/043.

5 2006. gada 1. decembrī prasītāja, *Ifemy's Holding GmbH*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām precēm, kas minētas iepriekš 3. punktā.

6 Iebildumi bija pamatoti ar Vācijas vārdisku preču zīmi "DADA", kas reģistrēta 2001. gada 10. aprīlī ar numuru 30114449, ar kuru tostarp apzīmētas preces, kas ietilpst 25. klasē un atbilst šādam aprakstam: "apģērbi, apavi, galvassegas".

7 Iebildumu atbalstam norādītais pamatojums bija sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) izpratnē.

8 2007. gada 24. jūlijā pieteicēja lūdza, lai prasītāja iesniedz agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumus atbilstoši Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts).

9 Ar 2007. gada 30. augusta vēstuli ITSB lūdza prasītāju iesniegt minētos pierādījumus divu mēnešu laikā, t.i., vēlākais, 2007. gada 31. oktobrī.

10 2007. gada 31. oktobrī prasītāja pa telefaksu ITSB nosūtīja vēstuli, iesniedzot tostarp to dokumentu sarakstu, kas tika uzskatīti par tādiem, kas pierāda agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu. Tomēr attiecīgie dokumenti šim sūtījumam nebija pievienoti.

11 2007. gada 9. novembrī ITSB pa pastu saņēma šīs vēstules oriģinālu, kā arī 202 lp. atbilstošo dokumentu, uz ko tajā izdarīta atsauce.

12 Ar 2007. gada 23. novembra vēstuli Iebildumu nodaļa prasītājai norādīja, ka šādā veidā 2007. gada 9. novembrī paziņotie dokumenti netiks ņemti vērā, jo tie nav tikuši iesniegti noteiktajā termiņā.

13 Ar 2007. gada 20. decembra vēstuli prasītāja apgalvoja ITSB, ka nepilnīga paziņojuma gadījumā tam būtu bijis jāinformē nosūtītājs un tas jāuzaicina veikt jaunu pārraidīšanu. Sekojoši tā norādīja, ka viņa gaidīja šādu uzaicinājumu, kurā būtu norādīts, ka tās 2007. gada 31. oktobra paziņojums pa telefaksu ir bijis "acīmredzami nepilnīgs".

14 Ar 2008. gada 19. marta vēstuli prasītāja, īpaši atsaucoties uz Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 80. noteikuma 2. punktu, uzstāja ITSB, ka ir jāņem vērā pierādījumi par agrākās preču zīmes izmantošanu.

15 Ar 2008. gada 16. aprīļa lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, pamatojot noraidījumu ar to, ka prasītāja agrākās preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumus nav iesniegusi noteiktajā termiņā.

16 2008. gada 16. jūnijā prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants). Tā, pirmkārt, pārmeta, ka Iebildumu nodaļa savā lēmumā ir kļūdaini noteikusi Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju, un, otrkārt, atsaucās uz Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta pārkāpumu un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

17 Ar 2008. gada 27. novembra lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju ceturtā padome šo apelācijas sūdzību noraidīja. Konkrētāk, sava lēmuma 15. punktā Apelāciju padome norādīja, ka neesot bijis nozīmes tam, ka Iebildumu nodaļa kā reģistrācijas pieteicēju ir minējusi "DADA & CO. MEN SRL", nevis "DADA & CO. KIDS SRL". Tā esot bijusi vienkārša pārrakstīšanās kļūda, un šis lēmums esot ticis pienācīgi paziņots reģistrācijas pieteicējas un prasītājas pārstāvjiem atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 77. noteikumam. Tā tāpat šī lēmuma 21. punktā norādīja, ka ITSB izskatāmajā lietā esot vienīgi piemērojis Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumu, un minētā lēmuma 23.–25. punktā norādīja, ka ITSB prakse neesot bijusi diskriminējoša, jo tā atbilda tiesību normām, un ka esot pastāvējuši citi tiesību aizsardzības līdzekļi. Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 26. punktā tā norādīja, ka pārraidīšana pa telefaksu neesot bijusi nepilnīga Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta izpratnē, jo 2007. gada 31. oktobrī prasītājai neesot bijis nodoma un tā neesot mēģinājusi nosūtīt 202 lp., kas atbilda tās vēstulē minētajiem agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi

18 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī Iebildumu nodaļas lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

20 Pamatojot savu prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, prasītāja būtībā izvirza trīs pamatus. Pirmais izriet no "formas prasību", Regulas Nr. 40/94 77.a panta 1. punkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. panta 1. punkts), Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 2. punkta un tiesiskas valsts tiesību principa pārkāpuma. Otrais izriet no Regulas

Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta pārkāpuma. Trešais izriet no vienlīdzīgas attieksmes un godīgas konkurences principu pārkāpuma, kā tie definēti EKL 2. un 3. pantā, un Regulas Nr. 40/94 43. panta pārkāpuma.

Par pirmo pamatu — "formas prasību", Regulas Nr. 40/94 77.a panta 1. punkta, Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 2. punkta un tiesiskas valsts principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

21 Prasītāja pārmet, ka Apelāciju padome neesot atcēlusi Iebildumu nodaļas lēmumu, lai arī tajā trešā persona, proti, *Dada & Co. Men Srl*, citas Kopienas preču zīmes īpašniece, esot kļūdaini identificēta kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteicēja.

22 Neveicot šādu atcelšanu, vienlaikus pastāvot divi lēmumi, kuri pieņemti par labu divām dažādām personām un kuri daļā par izdevumiem ir izpildāmi attiecībā pret prasītāju, proti, Iebildumu nodaļas lēmums un apstrīdētais lēmums.

23 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

24 Atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 2. punktam redakcijā, kāda bija spēkā lietas apstākļu laikā, Apelāciju padomes lēmums tostarp ietver pušu un to pārstāvju vārdus.

25 Izskatāmajā lietā prasītāja acīmredzami nepamatoti atsaucas uz šīs tiesību normas pārkāpumu, jo Apelāciju padome pareizi ir noteikusi pušu un to pārstāvju vārdus.

26 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 77.a panta 1. punkta noteikumiem, ja ITSB ir iekļāvis reģistrā ierakstu vai pieņēmis lēmumu, kurā ir acīmredzama procesuāla kļūda, par kuru ir vainojams ITSB, tas nodrošina, ka šis ieraksts tiek anulēts vai lēmums tiek atcelts.

27 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punkta noteikumiem (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. panta 3. punkts) minētais pants neskar pušu tiesības iesniegt apelāciju saskaņā ar 57. un 63. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 58. un 65. pants) vai iespēju saskaņā ar procedūrām un nosacījumiem, kas paredzēti īstenošanas Regulā Nr. 2868/95, labot jebkādas valodas kļūdas vai pārrakstīšanās kļūdas un acīmredzamas kļūdas ITSB lēmumos.

28 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumu, ja ITSB pēc savas ierosmes vai pēc ieinteresētās puses lūguma lēmumā konstatējis valodas kļūdu, pārrakstīšanās kļūdu vai acīmredzamu kļūdu, tas nodrošina, ka šo kļūdu labo atbildīgais dienests vai nodaļa.

29 Izskatāmajā lietā no ITSB lietas materiāliem izriet, ka Iebildumu nodaļa savā lēmumā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteicējas firmu ir kļūdaini identificējusi kā "DADA & CO. MEN SRL". Savukārt minētajā lēmumā pareizi ir identificēta pieteicējas adrese un tās juridiskais pārstāvis, kā arī lietai piešķirtais references numurs. Turklāt šī lēmuma paziņojumā pareizi ir identificēta reģistrācijas pieteicēja, un šis paziņojums ticis veikts tās atbilstošajā kārtībā ieceltajam juridiskajam pārstāvim. Prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu ITSB arī bija paziņojis minētajam juridiskajam pārstāvim.

30 No tā izriet, ka apgalvotā kļūda, pretēji ITSB norādītajam, patiešām attiecas uz pašu Iebildumu nodaļas lēmumu, nevis uz tā paziņošanu, tā ka nav nozīmes judikatūrai, saskaņā ar kuru lēmuma paziņošanas formalitāšu neievērošana neskar pašu lēmumu un tādēļ neietekmē arī tā likumību (Tiesas 1972. gada 14. jūlija spriedums lietā 48/69 *Imperial Chemical Industries*/Komisija, *Recueil*, 619. lpp., 39. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 28. maija spriedums apvienotajās lietās T-78/96 un T-170/96 *W*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-239. un II-745. lpp., 183. punkts, un 2002. gada 2. jūlija spriedums lietā T-323/00 *SAT.1*/ITSB ("SAT.2"), *Recueil*, II-2839. lpp., 12. punkts).

31 Tomēr identificēšanas kļūdai, ko pieļāvusi Iebildumu nodaļa, nav bijis nekādu procesuālu seku, un to nevar kvalificēt kā procesuālu kļūdu Regulas Nr. 40/94 77.a panta 1. punkta izpratnē. Līdz ar to minētā tiesību norma nav piemērojama izskatāmās lietas apstākļiem.

32 Drīzāk no iepriekš minētajiem apsvērumiem, it īpaši no šī sprieduma 29. punkta, izriet, ka Iebildumu nodaļas pieļautā identificēšanas kļūda ir pārrakstīšanās kļūda vai acīmredzama kļūda Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punkta un Regulas Nr. 2868/95 53. noteikuma izpratnē. Līdz ar to saskaņā ar šīm tiesību normām šādu kļūdu pēc savas

ierosmes vai ieinteresētās personas lūguma varēja labot ITSB atbildīgais dienests vai nodaļa, un ITSB nebija pienākuma atzīt par spēkā neesošu vai atcelt lēmumu, kurā tā pieļauta.

33 No Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkts) izriet, ka, lemjot par apelācijas sūdzību pēc būtības, Apelāciju padome var pildīt arī instances, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, funkcijas.

34 Tādējādi, nepieļaujot kļūdu un nepārkāpjot tiesību normas, kas izvirzītas šī pamata ietvaros, Apelāciju padome, pildot Iebildumu nodaļas pilnvaras, ir konstatējusi tās pieļautu pārrakstīšanās kļūdu vai acīmredzamu kļūdu un nodrošinājusi tās izlabošanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punktu un Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumu. Šīs kļūdas konstatēšana un izlabošana, kas veikta attiecīgi apstrīdētā lēmuma 9. un 15. punktā, turklāt nebija pamats Iebildumu nodaļas lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu vai atcelšanai.

35 Kas attiecas uz prasītājas argumentu, kas rezumēts šī sprieduma 22. punktā, ITSB pamatoti to ir noraidījis, atzīmējot, ka, tā nav nodarīts nekāds kaitējums, jo pastāvēja divi attiecībā pret to [daļā par izdevumiem] izpildāmi lēmumi. Apstrīdētais lēmums aizstāja Iebildumu nodaļas lēmumu tiktāl, ciktāl tas, kā tas izriet no tā rezolutīvās daļas 3. punkta un atbilstoši tiesību normām, kas minētas tā pamatojuma 32. punktā, attiecās uz rīkojumu atlīdzināt izdevumus. Tādējādi sabiedrība *Dada & Co. Men Srl*, kas kļūdas pēc minēta Iebildumu nodaļas lēmumā, nevar izvirzīt nekādu prasījumu pret prasītāju.

36 Pārējā daļā prasītāja nav izvirzījusi nekādu iebildumu vai argumentu saistībā ar apgalvoto "formas prasību" un tiesiskas valsts principa pārkāpumu. Tādējādi šāds pārkāpums nav pierādīts.

37 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

38 Prasītāja uzskata, ka pa telefaksu nosūtīts paziņojums, kas sākas ar vārdiem "Vēlamies iesniegt šādus pierādījumus", taču neietver nevienu no attiecīgajiem pierādījumiem, ir acīmredzami nepilnīgs Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta izpratnē. Tā tādējādi uzskata, ka ITSB bija tā par to jāinformē un jāuzaicina no jauna sniegt savu paziņojumu atbilstoši tai pašai tiesību normai.

39 Apelāciju padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru prasītājai neesot bijis nodoma pa telefaksu nosūtīt pilnīgu paziņojumu, esot vienkārša spekulācija par tās nodomiem. Prasītāja esot aprobežojusies ar to, ka, pamatojot savu prasību, ir apgalvojusi, ka, ņemot vērā, ka pa telefaksu bija jānosūta vairāk nekā 200 lapas, šādu paziņojumu nav bijis iespējams nosūtīt bez traucējumiem.

40 Apelāciju padomes apgalvojums, kas balstīts uz 2007. gada 31. oktobra telefaksa priekšlapu, tāpat esot spekulatīvs un nepamatots.

41 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

42 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punktu:

"Ja pa telefaksu saņemtais paziņojums ir nepilnīgs vai nesalasāms vai ja [ITSB] ir pamatotas šaubas par pārraides precizitāti, [ITSB] attiecīgi informē nosūtītāju un [ITSB] noteiktā termiņā uzaicina viņu pārraidīt oriģinālu no jauna pa telefaksu vai iesniegt oriģinālu saskaņā 79. noteikuma a) punktu. Ja šo prasību izpilda noteiktajā termiņā, jaunā pārraidījuma vai oriģināla saņemšanas dienu uzskata par oriģinālā paziņojuma saņemšanas dienu [..]. Ja noteiktajā termiņā šo prasību neizpilda, paziņojumu uzskata par nesaņemtu."

43 Ir jāatgādina, ka šīs tiesību normas mērķis ir dot pa telefaksu nosūtīta paziņojuma nosūtītājam iespēju no jauna nosūtīt ITSB savus dokumentus vai iesniegt ITSB oriģinālus pēc iebildumu iesniegšanas termiņa izbeigšanās, ja rodas viena no minētajā noteikumā paredzētajām situācijām, lai nosūtītājs varētu labot trūkumus, kas izriet no šīm situācijām (Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. maija spriedums apvienotajās lietās T-239/05, T-240/05, no T-245/05 līdz T-247/05, T-255/05 un no T-274/05 līdz

T-280/05 *Black & Decker*/ITSB — *Atlas Copco* (Trīsdimensiju elektriska instrumenta attēls melnā un dzeltenā krāsā u.c.), Krājumā nav publicēts, 60. punkts).

44 Kā to pamatoti norāda ITSB, minētā tiesību norma tādējādi attiecas uz gadījumu, kad objektīvs elements, kas saistīts ar īpašiem vai neparastiem tehniskiem apstākļiem, kas nav atkarīgi no attiecīgās personas gribas, kavē to paziņot pa telefaksu dokumentus apmierinoši.

45 Savukārt ir jāprecizē, ka Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkts neattiecas uz gadījumiem, kad pa telefaksu nosūtītā paziņojuma nepilnīgais vai neizlasāmais raksturs izriet tikai no nosūtītāja, kas ir brīvi izvēlējies neveikt pilnīgu un izlasāmu paziņojumu, lai arī no tehnikas viedokļa ir bijis spējīgs to izdarīt, gribas.

46 No tā tāpat izriet, un to apstiprina vārdu "no jauna" apstākļa nozīmē izmantošana, ka Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punktā ir postulēts, ka principā dokumenti, kuru paziņošana pa telefaksu ir bijusi nepilnīga vai neizlasāma, un dokumenti, kuru oriģināli nosūtīti vēlāk vai kuri nosūtīti pa telefaksu vēlāk pēc ITSB uzaicinājuma, ir identiski un ar tiem netiek pieļauti jebkādi labojumi, grozījumi vai jaunu elementu papildinājumi šajā sakarā. Jebkāda cita interpretācija atļautu pusēm procesā ITSB apiet tām noteiktos termiņus, kas acīmredzami nav Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta mērķis.

47 Tieši atbilstoši šiem principiem ir jāpārbauda, vai izskatāmajā lietā pa telefaksu 2007. gada 31. oktobrī saņemtais paziņojums ir jāuzskata par nepilnīgu Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta izpratnē.

48 Šajā ziņā vispirms ir jānoraida prasītājas arguments, ka pa telefaksu nosūtīts paziņojums, kas sākas ar vārdiem "Vēlamies iesniegt šādus pierādījumus", taču neietver nevienu no attiecīgajiem pierādījumiem, ir acīmredzami nepilnīgs Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta izpratnē. Šādu paziņojumu atbilstoši principiem, kas atgādināti iepriekš 44. un 45. punktā, var uzskatīt par nepilnīgu vienīgi tad, ja nosūtītājam faktiski ir bijis nodoms un tas ir mēģinājis pa telefaksu paziņot attiecīgos pierādījumus. Ja savukārt nosūtītājs ir iecerējis pa telefaksu paziņot tikai vēstuli, kurā uzskaitīts pierādījumu kopums, ko tas ir iecerējis izvirzīt, un pēc tam ir tos nosūtījis pielikumā šīs vēstules oriģinālam, kas nosūtīta pa pastu, viņš atbilstoši principam, kas atgādināts šī sprieduma 46. punktā, nevar sev par labu atsaukties uz Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punktu.

49 Izskatāmajā lietā no ITSB lietas materiāliem izriet, ka vēstule, kas pa telefaksu paziņota Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa pēdējā dienā, proti, 2007. gada 31. oktobrī, un ietvēra piecas lapas, tika saņemta kā pilnīgs un viendabīgs dokuments, kuru bija pienācīgi parakstījis tās autors, un tajā nebija ietverta nekāda norāde uz jebkādu pielikumu vai jebkādu pievienotu dokumentu. Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka katra no piecām šīs pa telefaksu ITSB nosūtītās vēstules lapām pēc tam, kad ITSB to bija saņēmis, ietvēra norādi "Seite [numurs no 001 līdz 005] von 005".

50 Turklāt prasītāja nav vispirms Iebildumu nodaļā, pēc tam — Apelāciju padomē formāli apstrīdējusi, ka tā pa telefaksu 2007. gada 31. oktobrī bija nosūtījusi tikai un vienīgi šo vēstuli un ka faktiskās izmantošanas pierādījumi, kas tika nosūtīti vienlaicīgi ar minētās vēstules oriģinālu pa pastu, nonāca ITSB 2007. gada 9. novembrī, t.i., deviņas dienas pēc noteiktā termiņa beigām. Pat neapgalvojot, ka tā būtu mēģinājusi pa telefaksu nosūtīt arī šos pierādījumus, un neiesniedzot ne vismazāko pierādījumu attiecībā uz patiesajiem apstākļiem, kādos notika paziņojuma nosūtīšana pa telefaksu 2007. gada 31. oktobrī, tā ir aprobežojusies ar apgalvojumu, ka attiecībā

uz pa telefaksu nosūtāmajām 200 lp. šāda paziņojuma nosūtīšana bez traucējumiem nebija iespējama. Prasītāja nav iesniegusi arī 2007. gada 31. oktobra telefaksa nosūtīšanas paziņojumu vai jebkādu citu paziņojumu, kas attiecīgajā lietā varētu pierādīt, ka 2007. gada 31. oktobrī ir vismaz veikts mēģinājums pa telefaksu nosūtīt pierādījumus, taču tas nav izdevies.

51 Pastāvot šādām pietiekoši precīzām un saskanīgām norādēm un nepastāvot nekādam pretējam iespējamam izskaidrojumam, ko būtu sniegusi prasītāja, Apelāciju padome pamatoti varēja nolemt ne vien, ka pa telefaksu tikusi nosūtīta tikai vēstule uz piecām lapām un ka 202 pārējās lapas ir tikušas nosūtītas vēlāk, nenoteiktā datumā un tikai pa pastu, bet arī, ka prasītājai vispār nav bijis nodoma paziņot šīs lapas pa telefaksu.

52 Pastāvot šīm pašām norādēm, prasītāja nevar aprobežoties ar apgalvojumu Vispārējā tiesā, ka šis Apelāciju padomes secinājums ir vienkārša spekulācija attiecībā uz tās nodomu. Lai Vispārējā tiesa varētu gūt pārliecību, tai bija jāiesniedz tāda veida paskaidrojums vai pamatojums, kas liktu apšaubīt apgalvotā apstākļa ticamību (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 7. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland* u.c./ Komisija, *Recueil*, I-123. lpp., 79. punkts).

53 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā 2007. gada 31. oktobrī būtu mēģinājusi pa telefaksu nosūtīt agrākās preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumus.

54 No tā izriet, ka paziņojums, kuru ITSB pa telefaksu saņēma 2007. gada 31. oktobrī, nevar tiks kvalificēts kā nepilnīgs Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta izpratnē, tā ka minētā tiesību norma katrā ziņā nav piemērojama izskatāmās lietas apstākļiem.

55 Līdz ar to otrais pamats var tikt vienīgi noraidīts.

Par trešo pamatu — vienlīdzīgas attieksmes principa un godīgas konkurences principa, kā tie ir noteikti EKL 2. un 3. pantā un Regulas Nr. 40/94 43. pantā, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

56 Prasītāja apgalvo, ka ITSB praksē notiekot līgumam pretrunā esoša diskriminācija pret personām, kas atrodas "attālākajos Eiropas reģionos", kuru rīcībā esot nepārprotami mazāk laika nekā to personu rīcībā, kuras reģistrētas Spānijā, lai ITSB nosūtītu paziņojumus tā noteiktajā termiņā, parasti divu mēnešu laikā. Lai būtu droša, ka vēstule tikusi saņemta laikā, un lai pretējā gadījumā tai būtu *restitutio in integrum*, personai, kas nerezidē ITSB atrašanās vietas tuvumā, faktiski vēstule esot jānosūta aptuveni divas nedēļas pirms termiņa beigām, kamēr personas, kas rezidē Spānijā, var pilnībā izmantot termiņu. Turklāt šī prakse varētu veicināt, ka ieinteresētās personas tuvojas ITSB atrašanās vietai vai izmanto juridiskos birojus, kas atrodas tā tuvumā, kas esot šķērslis brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

57 ITSB arguments, ka katram ir tiesības nosūtīt savus paziņojumus pa telefaksu, esot kļūdains, Pirmkārt, noteikti dokumenti, piemēram, krāsaini dokumenti, nevarot tikt nosūtīti pa telefaksu. Otrkārt, noteikti paziņojumi, kā izskatāmajā lietā, esot pārāk apjomīgi, lai tos varētu bez traucējumiem nosūtīt pa telefaksu.

58 Prasītāja uzsver, ka ITSB praksē pastāvot noteiktas alternatīvas, kas balstītas uz objektīviem un nediskriminējošiem principiem. Piemēram, ITSB, sekojot Vispārējās tiesas piemēram, varētu atļaut paziņojumus pa elektronisko pastu vai arī ņemt vērā telefaksa nosūtīšanas datumu un pieņemt faktiskās izmantošanas pierādījumus, kas nosūtīti noteiktajā termiņā, taču saņemti pēc tā beigām.

59 Atbildot uz Apelāciju padomes argumentu, ka prasītājas rīcībā bija tiesību aizsardzības līdzekļi, ko tā nav izmantojusi, tā apgalvo, pirmkārt, ka saskaņā ar ITSB praksi termiņa pagarinājuma lūgums saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 71. noteikuma 1. punktu nebūtu noteikti ticis apmierināts. Otrkārt, būtu bijis neiespējami īstenot procedūru, samaksājot nodevu par procesa turpināšanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 78.a pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 82. pants), jo minētais pants nav piemērojams termiņiem, kas paredzēti šīs pašas regulas 43. pantā. Treškārt, *restitutio in integrum* saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 78. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 81. pants) tiekot piešķirta vienīgi ļoti ierobežota skaita gadījumos un tādējādi nevarētu būt noderīga alternatīva. Turklāt nepastāvot nekāds iemesls, kādēļ prasītājai būtu jāatsakās no savām tiesībām un jāmaksā papildu nodeva ITSB "diskriminējošās prakses" dēļ.

60 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punktā esot paredzēts, ka iebilduma iesniedzējai pusei savi izmantošanas pierādījumi esot jāiesniedz pirms noteiktā termiņa beigām, taču neesot paredzēts, ka šiem pierādījumiem ir jābūt nonākušiem ITSB pirms šī datuma. Tā uzsver, ka šis noteikums ir jāinterpretē

vispārējo tiesību principu kontekstā, konkrētāk, kontekstā ar vienlīdzīgas attieksmes principu, un ka tam ir jāatbilst šiem principiem.

61 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

62 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punktu:

"Ja iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz izmantošanas pierādījumi vai jāparāda, ka ir pienācīgi iemesli neizmantošanai, [ITSB] uzaicina viņu sniegt nepieciešamos pierādījumus tā noteiktā termiņā. Ja iebilduma iesniedzēja puse neiesniedz šādus pierādījumus norādītajā termiņā, [ITSB] iebildumu noraida."

63 Jau no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka tajā paredzētais termiņš ir obligāts, kas izslēdz, ka ITSB ņem vērā jebkādus pierādījumus, kas iesniegti novēloti (skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS"), *Recueil*, II-4301. lpp., 28. punkts).

64 Tāpat kā termiņi sūdzībām un prasībām šāds termiņš ir absolūts un nevar tikt [noteikts] pēc pušu un tiesas, kurai ir jāpārbauda, pat pēc savas ierosmes, vai tas ir ticis ievērots, ieskatiem. Šis termiņš atbilst tiesiskās drošības prasībai un vajadzībai izvairīties no jebkāda veida diskriminācijas un patvaļīgas rīcības tiesu darbā (pēc analoģijas

skat. Tiesas 1971. gada 7. jūlija spriedumu lietā 79/70 *Müllers*/*CES*, *Recueil*, 689. lpp., 18. punkts; 1987. gada 4. februāra spriedumu lietā 276/85 *Cladakis*/Komisija, *Recueil*, 495. lpp., 11. punkts, un 2000. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-154/99 P *Politi*/*Fondation européenne pour la formation*, *Recueil*, I-5019. lpp., 15. punkts).

65 Lai pārbaudītu šī termiņa ievērošanu, Vispārējā tiesa, tāpat kā ITSB, uzskata, ka Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pierādījums ir "sniegts" nevis tad, kad tas ir nosūtīts ITSB, bet gan tad, kad tas to ir saņēmis.

66 Pirmkārt, šādu interpretāciju literārā nozīmē apstiprina divu [franču] darbības vārdu — "apporter" [iesniegt] un "fournir" [sniegt] [pierādījumus ITSB] izmantošana Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkta formulējumā. Abi šie darbības vārdi ietver ideju par pierādījuma pārvietošanu vai pārvešanu līdz ITSB atrašanās vietai, uzsvaram esot uz darbības iznākumu, nevis uz tās izejas punktu.

67 Otrkārt, lai arī ne Regulā Nr. 40/94, ne Regulā Nr. 2868/95 nav ietverta tiesību norma, kas būtu līdzvērtīga Vispārējās tiesas Reglamenta 43. panta 3. punktam, saskaņā ar kuru vienīgi reģistrēšanas datums kancelejā tiek ņemts vērā attiecībā uz procesuālajiem termiņiem, šāda interpretācija atbilst abu šo regulu vispārējai sistēmai, jo daudzas to konkrētās normas paredz, ka attiecībā uz procesuālajiem termiņiem uz aktu attiecināmais datums ir tā saņemšanas datums, nevis tā nosūtīšanas datums. Tas tā izriet arī, piemēram, no Regulas Nr. 2868/95 70. noteikuma 2. punkta, saskaņā ar kuru, ja procesuālais pasākums, ar kuru sākas termiņa aprēķins, ir paziņojums, termiņa skaitīšana sākas ar paziņotā dokumenta "saņemšanu". Tas tāpat izriet no Regulas Nr. 2868/95 72. noteikuma, saskaņā ar kuru, ja termiņš beidzas dienā, kad ITSB "nepieņem" dokumentus, termiņu pagarina līdz pirmajai dienai, kurā ITSB "pieņem" dokumentus, un no Regulas Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punkta, saskaņā ar kuru

jaunā pārraidījuma vai oriģināla "saņemšanas" dienu uzskata par oriģinālā paziņojuma "saņemšanas" dienu, ja tas ir izrādījies ar trūkumiem.

68 Treškārt, ITSB pamatoti norāda, ka analoģisks risinājums Kopienu civildienesta strīdu jomā ir ticis izklāstīts pastāvīgajā judikatūrā, kurā Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts interpretēts tādējādi, ka sūdzība ir "iesniegta" nevis brīdī, kad tā nosūtīta iestādei, bet tad, kad tā tajā "nonākusi" (Tiesas 1981. gada 26. novembra spriedums lietā 195/80 *Michel*/Parlaments, *Recueil*, 2861. lpp., 8. un 13. punkts; Pirmās instances tiesas 1991. gada 25. septembra spriedums lietā T-54/90 *Lacroix*/Komisija, *Recueil*, II-749. lpp., 28. un 29. punkts; Civildienesta tiesas 2006. gada 15. maija rīkojums lietā F-3/05 *Schmit*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-9. un II-A-1-33. lpp., 28. punkts).

69 Ceturtkārt, šāda interpretācija ir vispiemērotākā, lai izpildītu tiesiskās drošības prasību. Tā garantē, ka skaidri tiek noteikti un stingri ievēroti Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punktā paredzētā termiņa sākumpunkti un ilgums.

70 Piektkārt, šāda interpretācija, pretēji prasītājas apgalvotajam, atbilst arī vajadzībai izvairīties no jebkāda veida diskriminācijas un patvaļīgas rīcības tiesu darbā, jo tā ļauj piemērot identisku termiņu aprēķināšanas kārtību attiecībā pret visām pusēm, lai kur būtu to domicils un kāda to valstiskā piederība.

71 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru vienlīdzīgas attieksmes vai diskriminācijas aizlieguma princips noteic, ka salīdzināmas situācijas nevar tikt kvalificētas atšķirīgi un dažādas situācijas nevar tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav

objektīvi pamatota (Tiesas 2008. gada 17. jūlija spriedums lietā C-71/07 P *Campoli*/Komisija, Krājums, I-5887. lpp., 50. punkts).

72 Izskatāmajā lietā patiešām ir tiesa, kā to atzīst ITSB, ka puses, kas atrodas vai rezidē tālu no Alikantes [*Alicante*] (Spānija), attiecībā uz saziņu ar ITSB pa pastu var būt nostādītas neizdevīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar citām, kuras reģistrētas vai rezidē tuvāk šai pilsētai.

73 Tomēr tikai apstāklis, ka pasta sūtījumu pārvadājumu ilgums atšķiras atkarībā no nosūtīšanas valsts, neļauj uzskatīt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punktu iesniegto pierādījumu saņemšanas datuma ņemšana vērā izraisa attiecīgo personu diskrimināciju atkarībā no valsts, kurā tās atrodas, nosūtot šos pierādījumus (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-293/07 P *Lofaro*/Komisija, Krājums-CDL, I-B-1-85 un II-B-1-531. lpp., 49. punkts).

74 Pirmkārt, saskaņā ar 2005. gada novembrī pieņemto vadlīniju par procesu ITSB 1.2. punktu ITSB noteiktie termiņi principā ir divi mēneši. Attiecībā uz agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumu sniegšanu šis termiņš parasti ir pilnībā pietiekams, lai atļautu iebilduma iesniedzējai pusei, kas iesniedz pierādījumus atbilstoši rūpībai, kāda jāizrāda samērā informētai personai, lai kur Savienības teritorijā tā arī atrastos, apkopot un paziņot savus pierādījumus, jo īpaši tādēļ, ka ieinteresētajai personai ir jārēķinās ar to, ka otrā puse lūgs sniegt šādu paziņojumu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktam.

75 Otrkārt, apstākli, ka pa pastu nosūtītas vēstules nogādāšanas ilgums Alikantē ir atšķirīgs atkarībā no tās nosūtīšanas valsts, zināmā mērā kompensē iespēja ikvienai

ieinteresētajai personai, ja to attaisno apstākļi, lūgt termiņa pagarinājumu saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 71. noteikuma 1. punktu. Turklāt minētās regulas 72. noteikuma 4. punktā ir noteikts, ka, ja izņēmuma apstākļi, kā dabas katastrofa vai streiks, pārtrauc vai traucē saziņu starp pusēm procesā ITSB, tā priekšsēdētājs var nolemt, ka attiecībā uz tām pusēm procesā, kuru dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir attiecīgajā dalībvalstī vai kas iecēlušas pārstāvjus, kuru darbavieta ir šajā dalībvalstī, visi termiņi, kas citādi beigtos šo apstākļu iestāšanās dienā vai pēc tam, kad tie noteikti, tiek pagarināti līdz viņa noteiktajam datumam.

76 Treškārt, apgalvoto diskrimināciju katrā ziņā neitralizē visiem piedāvātā iespēja sazināties ar ITSB pa telefaksu atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 80. noteikumam. Ciktāl šis sūtījuma pienākšanas veids ir tūlītējs, pierādījumu saņemšanas datuma vērā ņemšana pēc rakstura nav tāda, kas nostāda nelabvēlīgākā situācijā personas atkarībā no valsts, kurā tās atrodas šo pierādījumu paziņošanas brīdī (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lofaro*/Komisija, 50. punkts).

77 Šajā ziņā prasītāja nevar aprobežoties ar apgalvojumu, ka apjomīgus paziņojumus nav iespējams nosūtīt pa telefaksu bez traucējumiem. Šis apgalvojums ne tikai nav pamatots, bet arī ir pretrunā ITSB iesniegtajai informācijai, it īpaši informācijai, kas attiecas uz lietu, kurā pasludināts Pirmās instances tiesas 2009. gada 25. marta spriedums lietā T-191/07 *Anheuser-Busch*/ITSB — *Budějovický Budvar* ("BUDWEISER") (Krājums, II-691. lpp.).

78 Turklāt tas, ka pastāv traucējumu iespēja, veicot paziņojumu pa telefaksu, kā rezultātā pa faksu saņemtais dokuments ir nepilnīgs vai neizlasāms, ir tieši paredzēts Regulas

Nr. 2868/95 80. noteikuma 2. punktā, kas šādā gadījumā atļauj pusei, kas cietusi no šiem traucējumiem, panākt jaunu termiņu. Turklāt spriedumā par trīsdimensiju elektriska instrumenta attēlu melnā un dzeltenā krāsā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka šīs tiesību normas piemērošanas jomā ietilpst arī krāsainu dokumentu paziņošana pa telefaksu.

79 No tā izriet, ka prasītājai nav pamata uzskatīt, ka Apelāciju padome nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, izmantojot paziņojuma saņemšanas datumu, lai pārbaudītu, kā ir ticis ievērots saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punktu noteiktais termiņš.

80 Ciktāl apgalvotais godīgas konkurences principa pārkāpums ir balstīts uz pieņēmumu par šādu vienlīdzīgas attieksmes principa neievērošanu, tas tāpat nav pierādīts.

81 Pārējā daļā prasītāja nav izvirzījusi nevienu iebildumu vai argumentu saistībā ar apgalvoto Regulas Nr. 40/94 43. panta pārkāpumu. Tādejādi tas nešķiet esam pierādīts.

82 No visa iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida trešais pamats un līdz ar to prasība kopumā un nav jālemj par to, vai ir pieņemami prasījumi, ar ko tiek lūgts atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

84 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) *Ifemy's Holding GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Forwood Schwarcz Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 15. martā.

[Paraksti]